

احکام به عنوان تعلیم دهند

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: تثبیه ۶: ۵؛ تثبیه ۳۱: ۹ تا ۲۷؛ رومیان ۳: ۱۹ تا ۲۳؛ مکاشفه ۱۲: ۱۷؛ ۱۴: ۱۲؛ مرقس ۶: ۲۵ تا ۲۷؛ عبرانیان ۵: ۸.

آیه حفظی: «شما باید خداوند خدای خود را با تمام دل و تمام جان و تمام توان دوست بدارید» (تثبیه ۶: ۵).

در هشدار به کلیسای غلاطیه، پولس مینویسد: «پس به این ترتیب، آیا احکام خدا با وعده او متضاد است؟ هرگز! اگر ما می توانستیم با اجرای شریعت و احکام آن نجات بیابیم، دیگر لازم نبود که خدا راه دیگری برای آزادی از چنگال گناه به ما نشان دهد، زیرا کتاب آسمانی می فرماید که همه ما در چنگ گناه اسیریم» (غلاطیان ۳: ۲۱). البته، اگر احکامی باشد که بتواند «حیات بخشد»، این احکام خدا خواهد بود. با اینحال نکته پولس اینست، که به ما گناهکاران، حتی قانون خدا هم نمیتواند حیات بخشد. چرا؟ «اما کلام خدا همه را اسیر گناه دانسته است تا برکت موعود که از راه ایمان به عیسی به دست می آید به ایمانداران عطا شود» (غلاطیان ۳: ۲۲).

با اینحال، اگر احکام می تواند به گناهکاران حیات بخشد، هدف از دادن احکام چه چیزی به غیر از نشان دادن نیاز ما به فیض و رحمت است؟ آیا پس، احکام فقط عملکرد منفی دارد، یا وجود آن فقط برای نشان دادن گناهان ماست؟ نه؛ احکام همچنین وجود دارد تا راه زندگی را نشان دهد، که آن راه فقط در عیسی یافت میشود.

بلکه این نیز چیزی است که آموزش راستین باید در بر داشته باشد که ما را به زندگی فیوضانه، مومنانه و اطاعت از مسیح رهنمون سازد. بدین خاطر در این هفته به بررسی نقش احکام خداوند در موضوع کلی آموزش مسیحی خواهیم پرداخت. همانطور که

میدانیم، خواهیم دید که احکام هرچند که نمی تواند ما را نجات دهد، اما همچنان می تواند به ما در مورد ایمان، فیض، و محبت خدا نسبت بشر گمراه درسی بیاموزد.

درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۶ مهر - ۱۷ اکتبر آماده شوید.

۲۰ مهر

یکشنبه

خدا دوستی و خدا ترسی

کتاب تثبیه حاوی آخرین سخنان موسی به بنی اسرائیل قبل از نسل جدید می باشد، کسانیکه سرانجام وارد سرزمین موعود خواهند شد. اما قبل از اینکه وارد سرزمین موعود شوند، او سخنان و دستور العمل های بسیار روشن و واضحی برای آنان دارد.

تثبیه باب ۳۱: ۹ تا ۱۳ را بخوانید. ترس از خداوند به چه معنا و مفهومی است؟

خدا در مورد شیوه هایی که از طریق آنها احکام خود را به بنی اسرائیل داد، قصدی داشت. او هر تدبیری را بکار بست تا مبادا احکام او فراموش گردد. در این روش، خداوند یک مربی خستگی ناپذیر بود. او تعلیم میدهد و تکرار میکند و انبیا را می فرستد و از خادمین خود بهره می برد تا پیام خویش را ارزانی دارد. و او اینکار را بارها و بارها انجام داد. آیا واقعاً، بسیاری از نوشته های عهد عتیق چیزی جز این است که خداوند در پی اینست که به قوم خود بیاموزد تا از راه حیات پیروی کنند؟

توجه کنید که در آیات ذیل چگونه موسی بر اهمیت یادگیری شریعت توسط نسل آینده تاکید می کند. موسی آن را به عنوان یک فرآیند دو مرحله ای توصیف می کند. ابتدا، کودکان احکام را خواهند شنید، و سپس «فرا گیرند که خداترس باشند» (تثبیه ۳۱: ۱۳).

ابتدا، آنها میشنوند، و سپس، آنها یاد میگیرند که خداترس باشند. یعنی آموختن احکام پیش فرض نموده که ترس یک برآیند طبیعی از دانستن احکام نیست. روند ترس از خدا باید آموخته شود. موسی اشاره می کند که دانش و ترس یک فرآیند هستند و یک رابطه آنی علت و معلولی نیست.

همچنین، در اینجا «خداترسی» چه معنی می دهد، در جاییکه به مردم گفته میشود «بپوه خدای خود را با تمامی دل و با تمامی جان و با تمامی قوت خود محبت کن» (تثبیه ۵: ۶). شاید بتوانیم آن را با فرزنددی که پدر خوب خود را دوست دارد و در عین حال از او ترس دارد، مقایسه کنیم، پدری که محبت و حمایت و مراقبت خود را با نشان دادن اینکه او آنچه را که می گوید منظورش همان است و هرچه که منظورش است همان را می گوید، آشکار میسازد. با وجود چنین پدری، اگر شما مرتکب اشتباهی شوید، شما در واقع متحمل عواقب عمل اشتباه خود خواهید بود. بله، ما می توانیم و باید، همزمان

خداوند را دوست داشته باشیم و از او بترسیم. آنها دو حس متضاد نیستند. هرچه بیشتر ما درباره خداوند می آموزیم، بیشتر او را به خاطر نیکویی او دوست خواهیم داشت؛ و در عین حال، هرچه بیشتر در مورد خدا آگاهی بیشتری داشته باشیم، بیشتر میتوانیم از او بترسیم، زیرا آنوقت می توانیم ببینیم که او چقدر مقدس و عادل است و در مقابل چقدر ما گناهکار و ظالم هستیم، و ببینیم چگونه فقط از طریق لطف و فیض است که - بدون اینکه استحقاق آن را داشته باشیم - هلاک نشویم.

معنی محبت و خداترسی را بطور همزمان چگونه درک می کنید؟

۲۱ مهر

دوشنبه

شاهدی برعلیه شما

موسی با مطلع بودن از مرگ قریب الوقوع خود، از وضعیتی که باقی می گذاشت عمیقاً آگاه بود. او می دانست که پس از مرگ خویش، بنی اسرائیل وارد سرزمین موعود کنعان خواهد شد. او همچنین می دانست که آنها با طولانی شدن زمان انتظار برای ورود به کنعان دست به شورش و عصیان خواهند زد.

کتاب تثنیه باب ۳۱: ۱۴ تا ۲۷ را بخوانید. چه آمادگی‌هایی را موسی قبل از مرگش تدارک می بیند؟ نگرانیهای اصلی موسی چه بودند، و او این نگرانی‌ها را چگونه عنوان می کند؟

در اینجا ممکن است، لحن صدای موسی همانند معلمی باشد که در حال اعلام جایگزین و جانشینی برای خود میباشد. او می داند که شاگردانش در حضور او بدرفتاری کرده اند؛ او خود را فریب نمی دهد که فکر کند در غیابش شورش نخواهد شد. او به لایوان که صندوق عهد خداوند را حمل می کردند فرمان میدهد تا کتاب احکام را در کنار صندوق عهد قرار دهند، تا در آنجا «شاهدی» باشد. موسی به راحتی در حال سپردن برنامه و طرح درسی به جانشین خود نیست. او در حال انتقال شاهدی به آیندگان است. موسی در مورد کتاب احکام چنان صحبت می کند که گویی کتاب احکام خداوند موجودی زنده با قدرت توبیخ قلوب انسانهاست.

در مورد احکام به عنوان «شاهدی برعلیه» آنها فکر کنید. چگونه می توانیم این ایده را در عهد جدید درک کنیم؟ (نگاه کنید به رومیان ۳: ۱۹ تا ۲۳). یعنی، چگونه شریعت نیاز ما به فیض و رحمت را نشان میدهد؟

در تثبیه باب ۳۱، خدا فرمان میدهد تا موسی سرودی بنویسد که خداوند به موسی آموخته است. و سپس موسی باید این سرود را به بنی اسرائیل بیاموزد، همانطور که در آیه ۱۹ اینطور بیان شده است: «تا این سرود شاهی در برابر بنی اسرائیل باشد». بازهم دستورات عملی‌های فردی خدا را می‌بینیم. یک سرود هنگامیکه خوانده میشود، بیشتر و براحتی میتواند نشر یابد و با دیگران به اشتراک گذاشته شود. و هنگامیکه یک سرود یک شاهد باشد، این توانایی را دارد که مردم در بیانات آن بتوانند خود را پیدا کنند و توجه کنند در مورد آنها چه می‌گوید.

حتی اگر با تمام قوت و قدرت خدادادی خود در پی اطاعت از احکام خداوند باشیم، به چه طریقی احکام او به عنوان «شاهی در برابر» ما میتواند عمل کند؟ چه چیزی را این شاهد در مورد نیاز به انجیل در زندگی، به ما می‌آموزد؟

۱۲ مهر

سه شنبه

باشد تا کامیاب شوی

در سراسر کتاب مقدس، ما پیامدهای دانستن و پیروی از شریعت خداوند را میشنویم.

یوشع باب ۱: ۷، ۸ را بخوانید. خداوند به یوشع چه می‌گوید، و اصول یافت شده در آیات فوق چگونه می‌تواند در زندگی امروز ما کاربرد داشته باشد؟

خداوند به یوشع در هنگام ورود به کنعان می‌گوید: «فقط قوی و بسیار دلیر باش؛ دقت کن تا مطابق تمامی شریعتی که خادم من موسی تو را بدان حکم کرده است، عمل نمایی. از آن به چپ یا راست منحرف مشو، تا به هر جا که می‌روی کامیاب گردی» (یوشع ۱: ۷). این اندیشه کامیابی به عنوان محصول جانبی اطاعت ممکن است مغایر با شیوه کامیابی که در دنیای امروزی ما سنجیده می‌شود باشد. بسیاری امروزه بر این باورند که نشانه‌های کامیابی عبارتند از نوآوری، خلاقیت و خود انکائی. برای موفقیت در یک رشته خاص، اغلب به استعداد فوق العاده و ریسک‌پذیری نیاز است. با وجود این، موفقیت و کامیابی از دیدگاه خداوند به مجموعه‌ای از منابع متفاوت نیاز دارد.

مکاشفه باب ۱۲: ۱۷؛ مکاشفه ۱۴: ۱۲؛ رومیان ۱: ۵؛ رومیان ۱۶: ۲۶؛ یعقوب ۲: ۱۰ تا ۱۲ را بخوانید. این آیات امروز چه چیزی را در مورد احکام خداوند به ما می‌گویند؟ یعنی،

حتی اگر ما با اطاعت از احکام خداوند رستگار نشویم، چرا همچنان اینقدر مهم است که آنها را رعایت کنیم؟

عهد عتیق، عهد جدید، میثاق قدیم، میثاق جدید، فرقی نمی‌کند: ما به عنوان مسیحیان معتقد به کتاب مقدس، به اطاعت از شریعت خداوند فراخوانده شده ایم. نقض شریعت که همچنین به عنوان گناه شناخته میشود، فقط میتواند به درد، رنج، و مرگ ابدی منجر شود. چه کسانی نتایج گناه و سرپیچی از احکام خداوند را برای خودشان نمی‌دانند و یا در مورد خود نمی‌بینند؟ همانگونه که اسرائیل کهن میتوانست با رعایت شریعت خداوند کامیاب شود (هرچند که آنها نیز به فیض و رحمت نیازمند بودند)، برای ما هم امروز همانگونه است و فرقی نکرده است. بنابراین، به عنوان بخشی از آموزش مسیحی ما باید شریعت خدا را به عنوان مولفه اصلی آنچه که به مفهوم زندگی با ایمان و اعتماد به رحمت و فیض خداوند است، رعایت کنیم.

تجربه شخصی شما در مورد پیامدهای گناه چه بوده است؟ چه درس عبرتی گرفته اید که می‌توانید با به اشتراک گذاشتن آنان با دیگران، کمک کنید تا شاید همان اشتباهاتی که شما مرتکب شده‌اید را انجام ندهند؟

۱۳ مهر

چهارشنبه

زحمات و کشمکش های رعایت کنندگان احکام

پیروی از شریعت خداوند فواید زیادی دارد، همانطور که در مردمانی که خداوند کامیاب نموده مشهود است. یوشع به خوبی از احکام خدا پیروی و قوم بنی اسرائیل را رهبری و هدایت میکرد. خداوند بارها به مردم اسرائیل گفت که اگر از شریعت او پیروی کنند، کامیاب خواهند شد.

دوم تواریخ ۳۱: ۲۰، ۲۱ را بخوانید. چه چیزهایی در این آیات دلایل اصلی کامیابی حزقیا بودند؟

در هر مکان آموزشی که هستیم، ما باید بر مسئله اطاعت و پیروی تاکید کنیم. با اینحال شاگردان ما کودن نیستند. آنها دیر یا زود متوجه این واقعیت خواهند شد که برخی از افراد وفادار، دوستدار، و مطیع احکام هستند. با اینحال چه میشود؟ فجایع بر آنان نیز فرود می‌آید. چه توضیحی برای این موضوع داریم؟

واقعیت این است که ما نمی توانیم آنرا توضیح دهیم. ما در دنیای گناه و شرارت زندگی می کنیم، که در آن نبرد عظیم غوغا می کند و هیچیک از ما از عواقب آن مصون نیستیم.

این آیات در مورد سؤالات دشوار به ما چه می آموزند؟ مرقس ۶: ۲۵ تا ۲۷؛ ایوب ۱، ۲؛ دوم قرنتیان ۱۱: ۲۳ تا ۲۹.

بدون تردید، انسان‌های خوب و مؤمن، متعهد به شریعت، همیشه کامیاب نخواهند بود، حداقل به عنوان آنچه که دنیا از مفهوم سعادت می فهمد. و در اینجا، شاید، یک پاسخ مختصر و جزیی به این سؤال دشوار باشد، سؤالی که چون ما به دنبال تعلیم اهمیت شریعت هستیم، بدون شک مطرح خواهد شد. منظور ما از «کامیابی» چیست؟ نگارنده مزمور چه می گوید؟ «دربانی خانه خدایم را بر سکونت در خیمه های شرارت ترجیح میدهم» (مزمور ۸۴: ۱۰). بدون تردید، طبق معیارهای جهانی، حتی افراد مؤمن و وفادار به خداوند و مطیع احکام او حداقل در حال حاضر همیشه «کامیاب» نیستند. اگر غیر از این چیز دیگری به شاگردان بگوئیم بدخدمتی کرده ایم.

عبرانیان باب ۱۱: ۱۳ تا ۱۶ را بخوانید. چگونه این آیات به ما کمک می کنند تا درک کنیم چرا کسانی که وفادار و مؤمن هستند هنوز در این زندگی رنج میبرند؟

۱۴ مهر

پنجشنبه

عیسی، الگوی ما

عیسی مسیح، پسر خدا، تنها انسانی است که در اطاعت کامل از پدر و در اطاعت کامل از شریعت خدا زندگی کرد. او این کار را کرد تا نه تنها از جانب ما اینکار را انجام داده باشد، بلکه همچنین الگویی برای ما باشد، که نیز بود.

آیات فوق را بخوانید: لوقا ۲: ۵۱، ۵۲؛ فیلیپیان ۲: ۸؛ عبرانیان ۵: ۸؛ یوحنا ۸: ۲۸، ۲۹. چگونه این آیات، اطاعت مسیح در طول زندگی را به ما یادآوری می کنند؟

شاید، هنگامیکه یوحنا این مطلب را نوشت، به بهترین وجه آنرا بیان کرده باشد: «آن که می گوید در او می ماند، باید همانگونه رفتار کند که عیسی رفتار میکرد» (اول یوحنا ۲: ۶).

هنگامیکه ما نگاه خود را بر روی زندگی مسیح و رسالت او بر روی زمین متمرکز می کنیم، به راحتی میتوانیم بفهمیم که چگونه او با اطاعت از پدر، او را خرسند میکرد. مسیح نبوت را تحقق بخشید و کامل کرد، و او در طول زندگیش شریعت خداوند را تأیید کرد. درست همانطور که خدا به موسی گفت که شریعت او را بنویسد تا شاید بتواند شاهد اسرائیل باشد، مسیح تجسم زنده ای از شاهدان برای رسولان، حواریون، گناهکاران و مقدسین بود. اکنون، ما به جای اینکه فقط مجموعه ای از مقررات پیروی کنیم، عیسی، تجسم خدای زنده را به عنوان الگوی خود داریم و از او پیروی می کنیم. به عنوان معلم، چه الگویی بهتر از عیسی مسیح و نحوه اطاعت او از پدرش را میتوانیم به شاگردان خود معرفی کنیم؟

«این اصطلاح ایمان در مسیح، که انسان را از لزوم اطاعت به خدا رهایی میدهد، ایمان نیست، بلکه یک فرضیه است، «زیرا به سبب فیض خداست که شما از راه ایمان نجات یافته اید و اینکار شما نیست بلکه بخشش خداست»، «همینطور ایمانی که با عمل همراه نباشد، مرده است» (افسیان ۲: ۸؛ یعقوب ۲: ۱۷). عیسی درباره خودش قبل از آمدن بر روی زمین می گوید: «ای خدای من، چقدر دوست دارم که اراده تو را بجا آورم، من تعالیم تو را در قلب خود حفظ می کنم» (مزمور ۴۰: ۸). و درست قبل از صعودش به آسمان اعلام می کند: «من احکام پدر خود را نگاه داشته ام و در محبت او می مانم» (یوحنا ۱۵: ۱۰). کتاب مقدس می گوید: «از اینجا می دانیم او را میشناسیم که از احکامش اطاعت می کنیم، ... آنکه می گوید در او می ماند، باید همان گونه رفتار کند که عیسی رفتار میکرد» (اول یوحنا ۲: ۳ تا ۶) (الن جی وایت، گامهایی بسوی نور، صفحه ۶۱).

چه کاری می توانید انجام دهید تا در همه جنبه های زندگی خود از مسیح به عنوان یک الگو، بهتر پیروی کنید و در نتیجه معلم بهتری برای دیگران باشید؟ گرچه که این یک نوع عقیده قدیمی و تکراری است، چرا آنچه که ما انجام می دهیم، یعنی کردار ما، گویاتر از آنچه است که ادعا میکنیم و می گوئیم؟

۱۵ مهر

جمعه

تفکری فراتر: از خانم الِن جی وایت بخوانید، «انجیل در سامره»، صفحات ۱۰۳ تا

۱۱۱، اعمال رسولان.

همه مردم اطراف ما در پی یافتن حقیقت جاودان هستند. همانطور که عیسی بدرستی آنرا بیان میکند، «پس به شاگردان خود گفت: در حقیقت محصول فراوان است ولی کارگر کم». مشکل، کمبود محصول نبود. عیسی با چشمان الهی مسح شده، فراوانی محصول را میدید در حالیکه شاگردان او فقط تضادها را می دیدند. راه حل عیسی مسیح برای این

مشکل چه بود؟ «بنابراین شما باید از صاحب محصول درخواست نمایید تا کارگرانی برای جمع آوری محصول خود بفرستد» (متی ۹: ۳۸). راه حل این است که دعا کنید، تا خداوند شما را برای برداشت محصول خود بفرستد.

چرا اینگونه دعا نکنیم؟ «پروردگارا، من میخواهم از من برای پیشرفت ملکوت خودت استفاده کنی. چشمان من را باز کن تا بتوانم هر روزه فرصتهای کوتاهی را که در مقابل من قرار میدهی ببینم. به من بیاموز که نسبت به اطرافیان خودم حساس باشم. به من کمک کن تا سخنان امیدوار کننده و تشویق کننده بیان کنم و محبت و حقیقت تو را با آنانیکه هر روزه با آنان در تماس هستم به اشتراک بگذارم». اگر شما مشتاق باشید که این دعا را بکنید، خداوند کارهای فوق العاده ای در زندگی شما خواهد کرد.

سؤالاتی برای بحث

۱. مانند اسرائیل کهن، ما باید همزمان خدادوست و خداترس باشیم (متی ۲۲: ۳۷؛ مکاشفه ۱۴: ۷). در کلاس، در مورد چگونگی انجام هر دو فرمان بحث و گفتگو کنید. همچنین، به این سوال پاسخ دهید: چرا این دو فرمان در تعارض با یکدیگر نیستند؟

۲. چه تفاوتی بین تنظیم یک استاندارد و وضع یک قانون وجود دارد؟ بنا بر تجربه شما، آیا کلیسای ادونتیست، بیشتر نگران تنظیم و وضع استانداردهای بالا در میان جامعه ایمانداران خود می باشد یا در صد ایجاد اتحاد در میان جامعه خود باشد؟ کتاب مقدس در مورد تعیین معیارهای عالی برای فرد، خانواده، یا کلیسا چه می گوید؟

۳. چگونه میتوانیم در نشان دادن اهمیت اطاعت از احکام خداوند، نشان دهیم که چرا این اطاعت نمیتواند باعث نجات ما شود، بطور همزمان برقرار کنیم؟

۴. مزمور ۱۱۹ را بخوانید و توجه کنید که چند بار مفاهیم اطاعت، آزادی، احکام، مقررات، و فرامین تصریح شده است. نویسنده مزمور ۱۱۹ در مورد مضامین فوق چه چیزی انتقال می دهند؟